

بررسی کمی نقاط سازمان دهنده ی هسته در رده های میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما با رنگ آمیزی نیترا ت نقره

دنیا صدی*، فاطمه مشهدی عباس**، نوشین مدرسی***، فاطمه نصرالهی***

* استادیار گروه آموزشی آسیب شناسی دهان، فک و صورت دانشکده ی دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی واحد تهران
 ** استادیار گروه آموزشی آسیب شناسی دهان، فک و صورت دانشکده ی دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی
 *** دندانپزشک

چکیده

بیان مساله: موکوپیدرموئید کارسینوما یکی از شایع ترین تومورهای بدخیم غدد بزاقی است. چون رده بندی میکروسکوپی این تومور یکی از عوامل مهم در تعیین طرح درمان و پیش آگهی است، پس می بایست دارای معیارهای استاندارد و کاربردی باشد. رنگ آمیزی نیترا ت نقره با مشخص کردن نقاط سازمان دهنده ی هسته (AgNoRs) برای رده بندی، تعیین پیش آگهی و توان تکثیر تومورها کاربرد دارد و می تواند در رده بندی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما نیز، کاربرد داشته باشد.

هدف: هدف از انجام این بررسی، ارزیابی پرولیفراسیون سلولی با مقایسه ی کمی نقاط سازمان دهنده ی هسته با روش (AgNoRs) در موکوپیدرموئید کارسینوما ی غدد بزاقی و تعیین ارتباط آن با رده بندی میکروسکوپی این تومور بود.

مواد و روش: در این بررسی توصیفی تحلیلی، شمار 42 بلوک پارافینی با تشخیص موکوپیدرموئید کارسینوما انتخاب شدند، اما با توجه به معیارهای کنار گذاشتن از بررسی، پنج نمونه کنار رفتند و بررسی بر روی 37 بلوک پارافینی، شامل 15 مورد موکوپیدرموئید کارسینوما با رده ی خفیف میکروسکوپی، 11 مورد با رده ی متوسط میکروسکوپی و 11 مورد با رده ی شدید میکروسکوپی انجام شد. پس از مراحل آماده سازی نمونه ها به روش (AgNoRs)، شمارش نقاط سازمان دهنده ی هسته به وسیله ی میکروسکوپ نوری در بزرگنمایی 1000 انجام گردید. سپس، داده ها گردآوری و با آزمون آنوا واکاوی آماری شدند.

یافته ها: میانگین شمار نقاط سازمان دهنده ی هسته ای در نمونه های موکوپیدرموئید کارسینوما با رده ی شدید $1/65 \pm 0/73$ ، با رده ی متوسط $1/1 \pm 0/35$ و با رده ی خفیف $0/76 \pm 0/32$ بود، که اختلاف میان سه گروه از لحاظ آماری معنادار گزارش شد ($p < 0/05$).

نتیجه گیری: نتایج این بررسی نشان داد، که روش AgNoRs برای رده بندی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما، به عنوان روش کمی کاربرد دارد، اما برای تعیین حساسیت و اختصاصیت این روش، انجام بررسی های دیگر پیشنهاد می گردد.

واژگان کلیدی: موکوپیدرموئید کارسینوما، AgNoRs، رده بندی میکروسکوپی

درآمد

موکوپیدرموئید کارسینوما از شایعترین تومورهای بدخیم با سرچشمه‌ی غده بزاقی در دهان است⁽¹⁾. این تومور نخستین بار در سال (1895) از لحاظ بافت شناختی توصیف شد⁽²⁾. سپس، در سال 1921، آسیب موکوپیدرموئید تومور به وسیله‌ی شیلینگ (Schilling) برای نخستین بار در تاریخ پزشکی گزارش گردید و در سال 1945 استوارت (Stewart) و همکاران، با توجه به توان متاستازی این تومور، واژه‌ی موکوپیدرموئید کارسینوما را بر آن نهادند^(2, 3, 4). پژوهشگران دریافتند، که به دنبال تشخیص میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما، رفتارهای زیست شناختی گوناگون برای این تومور قابل مشاهده است. پس، با بررسی دقیق‌تر نمای میکروسکوپی آسیب در افراد گوناگون، مساله‌ی رده‌بندی میکروسکوپی تومور را پیشنهاد کردند⁽⁵⁾. برای نخستین بار هیلی (Healy) برپایه‌ی نمای بافت-شناختی تومور، چون میزان سلول‌های موکوسی، تمایز سلولی، اناپلازی، میتوز و الگوی رشدی، این تومور را به سه گروه رده‌بندی کرد⁽⁶⁾.

امروزه، معیارهایی، مانند نسبت عددی سلول‌های موکوسی، بینابینی و اپیدرموئیدی، میزان شکل‌گیری فضا‌های سیستمیک و رده‌ی بدخیمی سلولی، به عنوان معیارهای رایج در رده‌بندی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما استفاده می‌شود، که می‌تواند تا اندازه‌ای سلیقه‌ای بوده و از هماهنگی لازم در میان آسیب‌شناسان فک و دهان برخوردار نباشد⁽¹⁾. با توجه به این که، رده‌بندی میکروسکوپی از معیارهای رده‌بندی تومور و تعیین گونه‌ی درمان و پیش‌آگهی است، پس لازم است، که با دقت تمام انجام شده و دارای معیارهای کاربردی باشد.

به تازگی، از نقاط سازمان دهنده‌ی هسته‌ای به عنوان نمایه‌ای برای تشخیص توان تکثیر در سرطان‌های گوناگون استفاده می‌شود⁽⁷⁾. شمار نقاط سازمان دهنده‌ی هسته‌ای (NORS) معرف حلقه‌هایی از DNA است، که به طور فعال از آنها RNA ریوزومال نسخه‌برداری می‌شود و در پایان، به ساخت پروتئین منجر می‌گردد، به علت تمایل پروتئین‌های تشکیل‌دهنده‌ی آنها به املاح نقره به خوبی با رنگ آمیزی نیترا نقره (AgNOR) مشخص می‌شوند⁽⁸⁾. شمار نقاط سازمان دهنده‌ی هسته‌ای (NORS) بازتاب‌کننده‌ی تکثیر سلولی، تغییرات بدخیمی، رده‌بندی میکروسکوپی تومور، عود و متاستاز تومور، (وضعیت پیش‌آگهی تومور) است⁽⁹⁾.

بهنام اسلامی و همکاران ارزش تشخیصی رنگ‌آمیزی نیترا نقره را برای شمار نقاط سازمان دهنده‌ی هسته‌ای در تومورهای سر و گردن بررسی کردند. در این بررسی، نمونه‌های مربوط به SCC دهانی، موکوپیدرموئید کارسینوما، پلئومورفیک آدنوما و آدنوسیستیک کارسینوما همراه با بافت‌های طبیعی و دیسپلاستیک مخاط دهان مورد رنگ‌آمیزی نیترا نقره و شمارش این نقاط قرار گرفتند. نتایج بررسی نشان داد، که این روش برای تشخیص آسیب‌های دیسپلاستیک مخاطی از بدخیم و نیز، تومورهای خوش خیم غده‌ی بزاقی از تومورهای بدخیم غده‌ی بزاقی، روشی سودمند است⁽¹⁰⁾.

فوجیتا (Fujita) و همکاران، با استفاده از رنگ آمیزی نیترا نقره، این نقاط را در تومورهای بدخیم غده‌ی بزاقی شمارش کردند. نتایج بررسی نشان داد، که میانگین شمارش این نقاط (NORS) در موکوپیدرموئید کارسینوما، اسی نیک سل کارسینوما و آدنوئید سیستیک کارسینوما، به ترتیب 2/20، 2/51 و 2/57 است، درحالی‌که این عدد در آدنو کارسینوما چند شکلی رده‌ی خفیف، آدنوما کارسینومای چند شکلی مجرای بزاقی و آدنوئید سیستیک کارسینومای گونه‌ی توپر به ترتیب 3/37، 3/99، 4/49 و 4/53 گزارش شد⁽¹¹⁾.

ووهاهولا (Vuhahula) و همکاران، رابطه‌ی میان شمارش AgNORS و رده‌بندی بافت شناختی و رفتار زیست شناختی آدنوئید سیستیک کارسینوما (ACC) را بررسی کردند. نمونه‌ها به سه گروه با رده‌ی خفیف، متوسط و شدید بدخیمی بخش گردید و بیماران از لحاظ وضعیت پیش‌آگهی به دو گروه با پیش‌آگهی مطلوب (بی‌متاستاز) و با پیش‌آگهی نامطلوب (با متاستاز) بخش شدند. نتایج بررسی نشان داد، با این که، در بیشتر موارد، نمونه‌های با رده‌ی شدید آدنوئید سیستیک کارسینوما (ACC) شمار AgNORS چهار و بالاتر را نشان می‌دادند، اما همه‌ی موارد آدنوئید سیستیک کارسینوما با پیش‌آگهی نامطلوب، با وجود رده‌ی بافت شناختی خود، شمار AgNORS بالاتر داشتند. به نظر می‌آید، که بخشی از تغییرات همراه با مراحل بدخیمی آدنوئید سیستیک کارسینوما، با چشم‌پوشی از تظاهرات بافت شناختی تومور، با شمار AgNORS قابل پیش‌بینی موجود، به تشخیصی دقیق و کار آمد دست یافت. پس، تصمیم آن است⁽¹²⁾. با توجه به این که، رده‌بندی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما از معیارهای رده‌بندی تومور و تعیین گونه‌ی درمان و پیش‌آگهی است، پس لازم است، با استفاده از روش‌های رنگ‌آمیزی

یک درصد و یک حجم محلول نیترا ت نقره 50 درصد) رنگ آمیزی شدند، پس از رنگ آمیزی، اسلایدها با آب مقطر شسته شده و با گزین آبیگری گردید و در یک محیط واسطه‌ی ساختگی (Synthetic medium) مان ت شدند. برای اطمینان از صحت مراحل رنگ آمیزی، نمونه ی سرطان پستان، به عنوان شاهد مثبت در نظر گرفته شد. پس از آماده سازی لامها از هر اسلاید، شمار 100 عدد سلول با درشت نمایی 100 عدسی شیئی شمارش گردیدند. برای انجام این کار، 10 زمینه ی میکروسکوپی به روش تصادفی انتخاب شد و از هر زمینه، شمار 10 سلول به روش تصادفی شمارش گردید. نقاط قهوه‌ای یا سیاه رنگ درون هسته‌ها، به عنوان نقاط مثبت شمارش شدند. نقاط به هم پیوسته و روی هستک، به عنوان یک نقطه محاسبه گردیدند⁽¹³⁾. برای مقایسه ی سه گروه میکروسکوپی از لحاظ میانگین شمارش AgNORs، از آزمون آنوا استفاده و P کمتر از 0/05، معنادار در نظر گرفته شد.

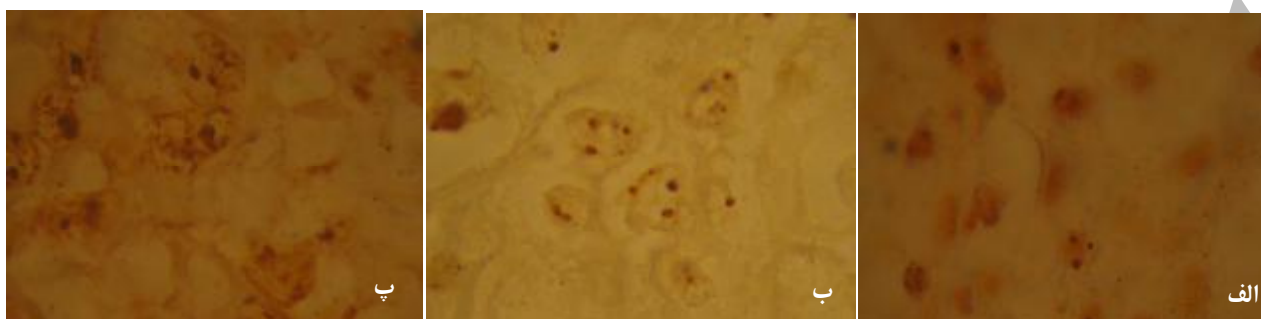
یافته‌ها

از 37 مورد موکوپیدرمویید کارسینوما ی مورد بررسی، 18 مورد، به جنس مذکر و 19 مورد، به جنس مونث مربوط بودند. سه مورد از نمونه‌ها، سن کمتر از 30 سال و دیگر افراد، بالای 30 سال بودند. بیست و پنج مورد دارای علایم بالینی، شامل درد و تورم و 12 مورد، بدون علایم بالینی بودند. بیشترین شمار نمونه‌ها، به ترتیب در ناحیه ی کام، پاروتید و غده ی زیر فکی بوده و دیگر موارد، در غدد بزاقی فرعی نواحی گونه و لب، رترومولر و سینوس ماگزیلاری رخ داده بود. میانگین شمارش AgNORs در موکوپیدرمویید کارسینوما با رده ی شدید $1/65 \pm 0/73$ بوده و در نمونه‌های با رده ی متوسط و خفیف به ترتیب $1/1 \pm 0/35$ و $0/76 \pm 0/32$ بود ($p < 0/05$) (نگاره‌های 1 تا 3) و (جدول 1). میانگین شمارش NORs در نمونه‌های مربوط به جنس مونث ($0/92 \pm 0/29$) بیشتر از جنس مذکر بود ($0/78 \pm 0/22$)، ولی این اختلاف از لحاظ آماری معنادار نبود. در زمینه ی سن، جای رخداد و علایم بالینی نیز، ارتباطی معنادار با میانگین شمارش AgNORs یافت نشد (جدول 2). میانگین شمارش NORs در نمونه‌های مربوط به غدد بزاقی اصلی $1/73 \pm 0/66$ و در نمونه‌های مربوط به غدد بزاقی فرعی $0/9 \pm 0/39$ بود (جدول 3).

شد تا با استفاده از رنگ آمیزی نیترا ت نقره و شمارش نقاط سازمان دهنده ی هسته، بر پایه ی تفاوت موجود در توان تکثیر تومورها، پژوهشی طراحی گردد. هدف از انجام این بررسی، مقایسه ی شمار نقاط سازمان دهنده ی هسته‌ای در رده‌های گوناگون میکروسکوپی موکوپیدرمویید کارسینوما با رنگ آمیزی نیترا ت نقره است تا به این ترتیب، بتوان به روشی دقیق تر برای رده بندی میکروسکوپی موکوپیدرمویید کارسینوما دست یافت.

مواد و روش

این بررسی از گونه ی توصیفی تحلیلی است. نمونه گیری از گونه ی نمونه‌های در دسترس بوده و بررسی برپایه ی رنگ آمیزی نیترا ت نقره و شمارش نقاط سازمان دهنده ی هسته‌ای در برش‌های حاصل از بلوک پارافینی نمونه های موکوپیدرمویید کارسینوما با رده‌های میکروسکوپی گوناگون انجام شد. در این بررسی، با توجه به انجام بررسی اولیه، شمار 42 نمونه برای بررسی انتخاب شدند و لام‌های هماتوکسین - ائوزین مربوط به آنها برای تایید تشخیص از سوی دو آسیب شناس دهان بررسی شد. شمار پنج نمونه، با توجه به شرایط کنار گذاشتن از بررسی، شامل نکروز و خونریزی گسترده ی بافتی، ناکافی بودن بافت موجود در بلوک پارافینه، از بررسی کنار گذاشته شدند و بررسی بر روی 37 نمونه ی موکوپیدرمویید کارسینوما، شامل 15 مورد با رده ی خفیف، 11 مورد با رده ی متوسط و 11 مورد، با رده ی شدید انجام شد. بلوک‌های یاد شده از بخش آسیب شناسی دهان دانشکده ی دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و انستیتو سرطان امام انتخاب شده بودند. داده‌های مربوط به بیماران مبتلا (سن و جنس) و مربوط به آسیب (درد، تورم، جای رخداد و عود) از پرونده ی بالینی موجود در بخش آسیب شناسی به دست آمده و در برگه ی اطلاعاتی وارد گردید. پس از آماده سازی بلوک‌های پارافینه مربوط به هر لام، برش‌های پنج میکرونی از آنها فراهم شد و برپایه ی روش پلوتون (ploton)، رنگ آمیزی نیترا ت نقره انجام گردید⁽¹³⁾. به این ترتیب که، نمونه‌ها، در آغاز، در زایلین پارافین گیری شدند. سپس، به وسیله ی الکل مطلق 95، 90 و 70 درصد آبیگری گردیدند و پس از شست و شو با آب مقطر، اسلایدها به مدت 40 دقیقه در دمای اتاق و در محفظه ی تاریک در محلول نیترا ت نقره (یک حجم ژلاتین دو درصد در محلول اسید فرمیک

نگاره‌ی 1 (الف): نقاط سازمان دهنده‌ی هسته با رنگ آمیزی نیترات نقره AgNoRs در موکو اپیدرموئید کارسینوما با رده میکروسکوپی خفیف (بزرگنمایی 1000)، ب: نقاط سازمان دهنده‌ی هسته با رنگ آمیزی نیترات نقره AgNoRs در موکو اپیدرموئید کارسینوما با رده‌ی میکروسکوپی متوسط (بزرگنمایی 1000)، پ: نقاط سازمان دهنده‌ی هسته با رنگ آمیزی نیترات نقره AgNoRs در موکو اپیدرموئید کارسینوما با رده‌ی میکروسکوپی شدید (بزرگنمایی 1000)

بحث

با توجه به این که رده‌بندی موکوپیدرموئید کارسینوما در رده-بندی آسیب و تعیین گونه‌ی درمان نقش دارد، می‌توان با استفاده از روش‌های تازه‌تر، به معیارهای استاندارد و هماهنگ دست یافت. نتایج بررسی کنونی نشان داد، که رنگ آمیزی AgNORs می‌تواند برای رده‌بندی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما کاربرد داشته باشد. نتایج بررسی‌های وهاهولا و همکاران درباره‌ی آندونئید سیستمیک کارسینوما نیز، این امر را تایید می‌کنند⁽¹²⁾. بررسی صالحی‌نژاد و همکاران نیز نشان می‌دهد، که بروز نقاط سازمان یافته‌ی هسته در انواع رده میکروسکوپی خفیف، متوسط با شدید موکوپیدرموئید کارسینوما اختلافی معنادار دارد. در بررسی یاد شده، بروز نقاط سازمان یافته‌ی هسته در انواع رده میکروسکوپی خفیف، متوسط و شدید موکوپیدرموئید کارسینوما، به ترتیب 5/43، 4/38 و 6/78 بود⁽¹⁴⁾. تفاوت در میانگین به دست آمده در این بررسی و بررسی کنونی می‌تواند ناشی از تفاوت روش رنگ آمیزی و تفاوت در شمار و پراکندگی نمونه‌ها و شیوه‌ی شمارش نقاط باشد. علائدینی و همکاران در پژوهشی همانند بر روی 35 نمونه‌ی انواع رده‌ی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما نتایجی همانند بررسی کنونی یاد کرده‌اند. در این بررسی، بروز نقاط سازمان یافته‌ی هسته در انواع رده میکروسکوپی خفیف، متوسط و شدید موکوپیدرموئید کارسینوما، به ترتیب 0/64±0/15، 1/04±0/21 و 1/42±0/23 بیان شد و این روش، به عنوان روش کمی در کنار رنگ آمیزی معمول برای رده‌بندی میکروسکوپی این تومور پیشنهاد گردید و یادآور شد،

جدول 1: میانگین شمارش AgNORs در انواع موکوپیدرموئید کارسینوما به تفکیک رده‌بندی بافت شناختی

رده‌بندی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما	شمار	میانگین شمارش و انحراف معیار AgNORs
خفیف	15	0/76±0/32
متوسط	11	1/1±0/35
شدید	11	1/65±0/73

جدول 2: فراوانی انواع بافت شناختی موکوپیدرموئید کارسینوما به تفکیک سن، جنس و علائم بالینی

موکوپیدرموئید کارسینوما	گونه‌ی متغیر	خفیف	متوسط	شدید
سن	≤ 30	14(41/2)	10(29/4)	10(29/4)
	<30	1(33/3)	1(33/3)	1(33/3)
جنس	مذکر	7(38/9)	5(27/8)	6(33/3)
	مونث	8(42/1)	6(31/6)	5(26/3)
درد و تورم	دارد	8(32)	9(36)	8(32)
	ندارد	7(58/3)	2(8/3)	3(33/3)

جدول 3: میزان میانگین شمارش AgNORs در انواع بافت شناختی موکوپیدرموئید کارسینوما به تفکیک جای رخداد

جای رخداد آسیب	شمار	خفیف	متوسط	شدید	میزان میانگین AgNORs
پاروتید	7	1	3	3	1/6±0/01
تحت فکی	7	3	1	3	1/14±0/32
زیر زبانی	-	-	-	-	-
کام	9	2	4	3	1/18±0/44
گونه‌ی لب	6	5	-	1	0/96±0/32
زبان	-	-	-	-	-
رترومولر/کف دهان	2	2	-	-	0/67±0/27
سینوس ماگزایلا	6	2	3	1	0/79±0/53

درباره ی ساختار طبیعی و تومورهای خوش خیم غدد بزاقی در رنگ آمیزی نیترا ت نقره و بررسی نقاط سازمان دهنده ی هسته، اختلاف معنادار دیده شده است (19).

در این بررسی، میانگین شمارش AgNORs در تومورهای مربوط به جنس مونث بیشتر از جنس مذکر بود، که این امر ممکن است ناشی از اثر عوامل هورمونی بر توان پرولیفراسیون سلول های توموری باشد، که می بایست در این زمینه بررسی های بیشتر انجام شود.

در این بررسی، به علت نبود سامانه ی ارجاع و پیگیری بیماران پس از درمان، وضعیت عود و متاستاز (پیش آگهی) بیماری قابل پیگیری نبوده، که از محدودیت های بررسی به شمار می رود. حساسیت به دمای محیط می تواند بر نتیجه ی رنگ آمیزی با نیترا ت نقره اثر گذارد و نیز، شمارش غیر رایانه ای نقاط سازمان دهنده ی هسته ممکن است دقت کافی در شمارش را نداشته باشد. این موارد نیز، از محدودیت های این بررسی بوده است.

نتیجه گیری

نتایج این بررسی نشان داد، که با توجه به معنادار بودن اختلاف میانگین شمارش AgNORs در انواع رده ی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما، این روش می تواند در کنار رنگ آمیزی هماتوکسین - آئوزین و به عنوان روش کمکی برای تایید رده بندی میکروسکوپی این آسیب به کار گرفته شود، اما می بایست اختصاصی بودن و حساسیت این روش برای رده بندی میکروسکوپی موکوپیدرموئید کارسینوما بررسی گردد و نیز، استفاده از دیگر نشانگرهای تکثیر در رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمی (PCNA, Ki-67) و بررسی ارتباط آنها با وضعیت بالینی بیماران و پیش آگهی بیماری پیشنهاد می گردد.

که ارزش تعیین پیش آگهی این روش می بایست با بررسی های بالینی ارزیابی شود (15). در بررسی کنونی، ارتباطی معنادار میان میانگین شمار AgNORs و علائم بالینی بیمار (درد و تورم) دیده نشد. بررسی آدیامی (Adeyami) و همکاران نیز، این امر را تایید می کند و استفاده از این روش را به افتراق تومورهای خوش خیم از بدخیم محدود می داند (16)، اما در بررسی وهاولا، میان میزان بروز AgNORs و پیش آگهی بیماری، پیوندی چشمگیر یافت شد، به نظر می رسد، که توان تکثیر سلول های توموری نقشی مهم در تعیین پیش آگهی و وضعیت متاستاز آسیب دارد، اما در زمینه ی علائم بالینی بیماری عواملی دیگر، مانند ترشح پروستاگلاندین ها و شرایط موضعی نقش مهم تر دارند (12). با این حال، نتایج بررسی ریور (Riviere) نشان می دهد، که همیشه میان توان تکثیر تومورها، و میزان و شدت رنگ پذیری AgNoRs ارتباطی معنادار دیده نشده است (17). بررسی همسان پیچ (Pich) و همکاران بر روی تومورهای ناحیه ی سر و گردن، چون غدد بزاقی اصلی و فرعی نیز، این امر را تایید می کند. در این بررسی مروری، نتایج بررسی 833 نمونه ی تومورهای غدد بزاقی از نظر ارتباط نشانگرهای تکثیر، شامل AgNoRs, Ki-67, MIB-1 و پیش آگهی تومور بررسی شد و نتایج نشان داد، که در 665 نمونه، توان تکثیر زیاد با پیش آگهی بد مرتبط است، اما در 168 نمونه، هیچ ارتباطی دیده نشد، که این امر را ناشی از نبود روشی استاندارد در تعیین توان تکثیر می داند (18).

در بررسی کنونی روشن شد، که میزان بروز AgNORs در تومورهای مربوط به غدد بزاقی فرعی نسبت به غدد بزاقی اصلی میانگینی کمتر را نشان می دهد ($0/9 \pm 0/39$ در برابر $1/73 \pm 0/66$)، که به نظر می آید این امر ناشی از بروز بیشتر تومورهای با رده ی میکروسکوپی پایین تر در غدد بزاقی فرعی در این بررسی است، اما

References

1. Neville BW, Dam DD, Allen CM, Bouquot JE. Oral and Maxillofacial Pathology. 2nd ed. Philadelphia: WB Saunders; 2002. p. 435-437.
2. Eversole LR. Histologic classification of salivary tumors. Arch Pathol 1971; 92: 433-443.
3. Shafer WG, Hine MK, Levy BM. A textbook of Oral Pathology. 4th ed. USA: WB Saunders Co; 1983. p. 315-317.

4. Seifert G, Sobin LH. The World Health Organization's Histological Classification of Salivary Gland Tumors. A commentary on the second edition. *Cancer* 1992; 70: 379-385.
5. Seifert G, Brocheriou C, Cardesa A, Eveson JW. WHO International Histological Classification of Tumors. Tentative Histological Classification of Salivary Gland Tumours. *Pathol Res Pract* 1990; 186: 555-581.
6. Kahn MA, Lucas RM. Mucoepidermoid tumor: a case report involving the operculum of an erupting permanent second molar. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1989; 68: 375-379.
7. Cabrini RL, Schwint AE, Mendez A, Femopase F, Lanfranchi H, Itoiz ME. Morphometric study of nucleolar organizer regions in human oral normal mucosa, papilloma and squamous cell carcinoma. *J Oral Pathol Med* 1992; 21: 275-279.
8. de Rosa I, Staibano S, Lo Muzio L, Delfino M, Lucariello A, Coppola A, et al. Potentially malignant and malignant lesions of the lip. Role of silver staining nucleolar organizer regions, proliferating cell nuclear antigen, p53, and c-myc in differentiation and prognosis. *J Oral Pathol Med* 1999; 28: 252-258.
9. Pillai KR, Sujathan K, Kannan S, Abraham EK, Mathew B, Amma NS, Nair MK, Menon VP. Argyrophilic nucleolar organizer regions in the evaluation of tumour progression in the oral mucosa: correlation with tissue pathology. *J Cancer Res Clin Oncol* 1994; 120: 723-726.
10. Eslami B, Rahimi H, Rahimi F, Khiavi MM, Ebadifar A. Diagnostic value of silver nitrate staining for nucleolar organizer regions in selected head and neck tumors. *J Cancer Res Ther* 2006; 2: 129-131.
11. Fujita S, Takahashi H, Okabe H. Nucleolar organizer regions in malignant salivary gland tumors. *Acta Pathol Jpn* 1992; 42: 727-733.
12. Vuhahula EA, Nikai H, Ogawa I, Miyauchi M, Takata T, Ito H, Ito R. Correlation between argyrophilic nucleolar organizer region (AgNOR) counts and histologic grades with respect to biologic behavior of salivary adenoid cystic carcinoma. *J Oral Pathol Med* 1995; 24: 437-342.
13. Ploton D, Menager M, Jeannesson P, Himber G, Pigeon F, Adnet JJ. Improvement in the staining and in the visualization of the argyrophilic proteins of the nucleolar organizer region at the optical level. *Histochem J* 1986; 18: 5-14.
14. Salehinejad J, Ghaffarzadegan K, Sagharvanian N, Mohtasham N. Correlation between AgNoRs, Ki-67 with grade of malignancy in salivary gland mucoepidermoid carcinoma. *J Mashhad Dent School* 2004; 28: 53-60.
15. Alaeddini M, Khalili M, Tirgary F, Etemad-Moghadam S. Argyrophilic proteins of nucleolar organizer regions (AgNORs) in salivary gland mucoepidermoid carcinoma and its relation to histological grade. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod* 2008; 105: 758-762.
16. Adeyemi BF, Kolude BM, Akang EE, Lawoyin JO. A study of the utility of silver nucleolar organizer regions in categorization and prognosis of salivary gland tumors. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod* 2006; 102: 513-520.
17. Rivero ER, Caliarì MV, Tarquínio SB, Loyola AM, de Aguiar MC. Proliferate activity in oral salivary gland tumors: the role of PCNA and AgNOR assessed by a double staining technique. *J Oral Sci* 2004; 46: 87-92.
18. Pich A, Chiusa L, Navone R. Prognostic relevance of cell proliferation in head and neck tumors. *Ann Oncol* 2004; 15: 1319-1329.
19. Fujita S, Takahashi H, Okabe H. Proliferative activity in normal salivary gland and pleomorphic adenoma. A study by argyrophilic nucleolar organizer region (AgNOR) staining. *Acta Pathol Jpn* 1992; 42: 573-578.